מאי דאסר שרא לראובן מהו לראובן והוא

הדין לשמעון והאי דקאמר לראובן משום

דפתח ביה או דלמא לראובן דוקא יואם

תמצא לומר לראובן דוקא לשמעון ימהו

לשמעון וה"ה לראובן והאי דקאמר שמעון

משום דםליק מיניה או דלמא לשמעון דוקא

בעי רב אשי אף לשמעון מהו אף אראובן

קאי או דלמא אף אעלמא קאי יתיקו: ת"ר

לאחר פטירתו של ר"א נכנסו ארבעה זקנים לאחר

להשיב על דבריו אלו הן יובי יוםי הגלילי

ור"ם ורבי אלעזר בן עזריה ור"ע גענה ר"ם

ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחיו של זה

שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה

עוקר דבר מן התורה הא למדת שאין זה

כריתות נענה רבי יוםי הגלילי ואמר היכן

מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל

והמותר מותר לכל הא למדת שאין זה

כריתות נענה רבי אלעזר בן עזריה ואמר

כריתות דבר הכורת בינו לבינה הא למדת

שאין זה כריתות נענה ר"ע ואמר הרי שהלכה

זו ונשאת לאחר מן השוק והיו לה בנים

ונתארמלה או נתגרשה ועמדה ונישאת לזה

מותרת לבעלה ואסורה לכל אדם: היינו פירכא. דקאמר רבא לעיל: הרי הוחרה אלנו בונות. דהא על מנח שלא חנשאי הוא דקאמר לה וקרינא בה מותרת לכל: אלא בחוץ. מוקי רבי יוסי הגלילי לפלוגתא דר"א הילכך פריך ליה הא שאסורה עליו לגמרי דלגביה לא איגרשה:

עין משפם

נר מצוה

מאבגמיי פ״ח מהל׳

עשין ג טוש"ע אה"ע סימן

קלו סעיף ד: ד [מיי' שם הי"ב טוש"ע

שם סי׳ קמג סי״ו]:

ותוספתא פ״ון. יו) [עוספתמ פיין, 3) [נתוס׳ איתא ר׳ טרפון ורבי יוסי הגלילי ור״א בן עזריה ור"ע ועי תוספת ע"ז מה. ד"ה אמר ר"ע ומה שרשמתי שס], ג) ותוספתה שסו. ד) ועי ה) שייך לדף פב:, ו) וע"כ שייך לדף פב:], ז) [דף פב:], ה) [ויקרא כא], ט) ג"ל שהתירה. רש"ש, י) עי' תוספתא פ"ד ה"ח ביכורים, יא) [כדלקמן דף

גליון הש"ם

גם' אלא מעתה בת אחיו לא ישא. טי׳ יבחות דף לט ע"ל תוס' ד"ה ספק א"ל: שם אלא מעתה בת אחיו בו' היינו פירבא. לא זכימי להצין דאינו מהדומה דהתם לא נופלת לפניו לייבום ולא משנת נפניו נייבום ונמ הוי עקירה משא"כ בתנאי דנופלת לפניו לייבום דהא הגט החירה גם ליבם אלא התנאי ויתבטל הגט וכמ"ם תוס׳ לעיל דמה״ט אינה פוטרת לרתה דלא דמי לאחות אשה דאכתי לא הוי ערוה עד שתבעל. ובזה כיון דוקוקה לו ואעפ״כ אינו יכול לייבס מחמת תנאו זהו הוי גרס עקירת המלוה וללע"ג: שם מודה ר"א וכו'. תמיה לי על השמטת הפוסחים הא נ"מ לדידן באומר חוץ מטובד כוכבים פלוני דהגנו כשר ובזה קיימא הסברא דבנשאת לאחר דמותרת אח"כ גם לזה העובד ופסקה פסקה:

ם מחי דחסר שרא. דהחי לראובן ושמעון דהדר אמר לה קודם מסירה אף לראובן ושמעון קאמר ואינו שיור: או דלמא. האי לראובן ושמעון דהדר קאמר חזרה היא שחזר והפך תנאו לומר לראובן ושמעון אני לבדם ותחסרי על הכלו: בעי רב חשי חף לשמעון מהו.

אמר לה חוץ מראובן ושמעון וחזר

ואמר אף לשמעון מהו אם תימלי לומר היכא דחזר ואמר לשמעון ולא אמר אף דוקא לשמעון קאמר הכא מאי כיון דאמר אף ודאי התירה לשניהם דהחי אף אראובן האי ואע"ג דלא הזכיר שמו: או דלמא. לשמעוז ולא לראובן והאי אף אכולי עלמא קאי: נענה. הרים קולו. כל עניה הכתובה בתורה הרמת קול היא: הרי שהלכה זו. אחר גירושיה: וניסת לחחיו. של אותו האיש שנאסרה עליו בגירושין: **עוקר דבר**. מלות יבום שאסורה להתייבם לו: שאין זה כריתות. האמורה בתורה שלא אמרה תורה כריתות העוקר דבר מן התורה: הכורת בינו לבינה. והרי אכתי אגידא ביה ליאסר על אותו האיש: לא נמלא גע בעל למפרע. שהרי אמר לה על מנת שלא תנשאי לפלוני: ובניה. מן האמצעי ממזרין: שאין זה כריחות. לא אמרה תורה כריתות המביא את ישראל לידי פסול: לא נמלאם אלמנה. אצל כהן זה דהא לגביה לא איגרשה: גרושה אלל כל אדם. ועל ידי לד גירושין שבה אסרה הכתוב עליו כדאמרן לעילי גרושה מאישהים לבדו אסורה לכהונה: וק"ו. והרי דברים ק"ו שאתה למד הימנו שלפני מיתת המגרש תהא אסורה לכל מפני לד אישות שבה: ומה. איסור גרושה שהוא קל דליתא אלא בלאו בעלמא מצינו שאסורה על כהן זה שהיא אלמנה אללו מפני לד גירושין שבה: משת מיש שהיא חמורה. אינו דין שתאסר אלל מי שהתירו אללו מפני לד אישות שבה: אין משיבין אם הארי לאחר מיחה. אם היה היים שמא יחזיר לכם תשובה: אית להו פירכא. כדמפרש ואזל לקמיה בתר סייעתא דברייתא: איהו עקר. כלומר וכי הוא עוקרו ממש הרי נעקר מאליו בגרמתו של זה. עוקר משמע העושה איסור בידים ויבומין הללו אינן מוטלין עליו ליבמה שיהא הוא עוקרן: בם אחיו לה ישה. שלה יוכל החב ליבם חת בתו: היינו פירכת. דחמר רבח לכולהו אית להו פירכא: ובמאי. מוקי ר"ט פלוגתה דר"ה ורבנן: הי בחוץ מישרא שרי לה רבי אליעור. להתייבם לו מאחר שניסת לאחר ונתקה מאישות הראשון לגמרי: אלא בעל מנת. מוקי לה דכיון דתנאה הוא ולא איתקיים נמצא גט בטל למפרע וקיימא באיסור אשת איש: תרומה וקדשים. אסורין לישראל ומותרין לכהנים: עריות.

בתו ואחותו: באישות קאמרינן. נחסרה ע"י קידושין: חשם חיש.

את לשמעון מהו. נראה דאף לראובן נמי מספקא ליה: ועמדה ונישאת לוה שנאסרה עליו לא נמצא גם במל. וא"ת והלא" אין נישואין חלין שהרי אסורה עליו משום איסור אשת איש ומאי שנא מדתניא בתוספתאי על מנת שלא תינשאי לאבא ולאביך ה"ז

גט על מנת שלא תבעלי לאבא ולאביך אינו גט חוששין שמא תבעל להם משמע דבע"מ שלא תנשא להם אפילו נישאת ה"ז גט ג והכא אמאי הגט בטל וי"ל דהכא עמדה ונישאת ™ לאחר מיתת המגרש קאמר ה וכה״ג ל״ל לקמן (פד.) גבי ו שלא תבעלי להבה ולהביך הין חוששין שמה תבעל להם משום דאסורה להם הא לאחר חוששין שמא תבעל חאע״ג דאסורה לו " נמי משום אשת איש מ"מ חוששין שמא תבעל לו לאחר מיתת המגרש וההיא דתוספתא" יש לישבה שלא תחלוק על הש"ם שלנו דהא דחתני התם על מנת שלא תבעלי לאבא ולאביך אינו גט חוששין שמא תבעל להם היינו כלומר שאם נראה שתבעל להם שלא יהא גט ובא להשמיענו דבעל מנת שלא תינשא כו' אפילו נישאת להם הוי גט א"נ קא משמע לו דעל מנת שלא תבעלי לאבא ולאביך לא בעי למימר דרך נשואיןיאי

אלא דרך זנות בעלמא: אילימא בחוץ לר' אליעור מישרא שרי. וטעמא כיון דנשאה זה שהותרה לו נתרוקן לו כל האישות ופקע אישות של ראשון לגמרי:

רדה

שנאסרה עליו לא נמצא גם במל ובניה ממזרים הא למדת שאין זה כריתות דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו ממזרים הא למדת שאין זה כריתות דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליי פס. יי ביימ שלא כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם וק"ו מה חבעלי לאבא ולאבין אינו גרושה שהיא קלה אסורה בשביל צד גירושין שבה אשת איש שהיא חמורה לא כ"ש הא למדת שאין זה כריתות אמר להן רבי יהושע אין משיבין את הארי לאחר מיתה אמר רבא כולהו אית להו פירכא לבר מדר' אלעזר בן עזריה דלית ליה פירכא תניא נמי הכי מא"ר יוםי רואה אני את דברי ר' אלעזר בן עזריה מדברי כולן: אמר מר נענה ר"ם ואמר הרי שהלכה זו ונשאת לאחיו של זה שנאסרה עליו ומת בלא בנים לא נמצא זה עוקר דבר מן התורה עוקר איהו עקר אלא מתנה לעקור דבר מן התורה מתנה מי קאמר לה לא סגי לה דלא מינסבא ליה לאחוה דההוא גברא אלא גורם לעקור דבר מן התורה גורם 9 אלא מעתה בת אחיו לא ישא שמא ימות בלא בנים ונמצא גורם לעקור דבר מן התורה 9 היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא • יסמודה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה וניסת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה' שנאסרה עליו אלא בעל מנת נענה ר' יוסי הגלילי ואמר היכן מצינו אסור לזה ומותר לזה האסור אסור לכל והמותר מותר לכל ולא והרי תרומה וקדשים שאסורה לזה ומותרת לזה באיסור אשה קא אמרינן והרי עריות באישות קאמרינן הרי אשת איש היינו פירכא ובמאי אילימא בעל מנת הרי יהותרה אצלו בזנות אלא בחוץ נענה ר"ע ואמר הרי שהלכה זו ונישאת לאחד מן השוק והיו לה בנים ונתארמלה או נתגרשה ועמרה ונשאת לזה שנאסרה עליו לא נמצא גם בפל ובניה ממזרין אי הכי בכולהו תנאי דעלמא נמי לא תנסיב דלמא לא מקיימא ליה לתנאיה ונמצא גם במל ובניה ממזרין היינו פירכא ובמאי אילימא בחוץ משרא שרא ר"א דתניא מודה היה ר"א במגרש את אשתו ואמר לה הרי את מותרת לכל אדם חוץ מפלוני והלכה ונשאת לאחד מן השוק ונתארמלה או נתגרשה שמותרת לזה שנאסרה עליו אלא בעל מנת דבר אחר הרי שהיה זה שנאסרה עליו כהן ומת המגרש לא נמצאת אלמנה אצלו וגרושה אצל כל אדם וקל וחומר ומה גרושה שהיא קלה אסורה משום צד גירושין שבה אשת איש חמורה לא כל שכן ובמאי אילימא בעל מנת

מוסף תוספות א. אפילו כי הלכה ונשאת לזה שנאסרה עליו היאך גיטה בטל דהא לשנ״ה. ב. דאי נישואין לשנ"ל. ב. דאי נישואין נינהו גיטה בטל ואשת איש גמורה היא ולאו בת גימה רמל ורטילחה מז לא אסרה רשנ״א. ג. דאי אפשר שחושא כו לפי שאין לה בה נישואין כלל לאותו T לאותו לשניאסרה עליו רשנייא. שנאסרה עליו רשנייא. נישואין דהא אלמנה היא היום אלא שמחמת שעברה על תנאה נמצא למפרע הגט בטל ובניה שהיו לה ממנו בחיי בעלה הראשון ממזרים, דאיגלאי למפרע דההיא מילתא שעתא לא היתה מגורשת למפרע. רצינו קרשקש. 1. על מנת תוס' הרא"ש לקמן פד ע"ח ד"ה ע"מ שלח. ז. משמע תוס' הרח"ש שס. ח. וכן תניא בהדיא בתוספתא ע"מ שלא תבעלי לפלוני חוששין בתוספתא שמא תבעל לו תוס' הרא"ש שם. ט. לפלוני בנו חום׳ הכח״ם שח